

h

Het is druk in het hoofdkantoor en de showroom van SuperTrash. Het verkoopseizoen is volop aan de gang. Inkopers buigen zich over elk naadje, meisjes met korte rokjes lopen op hoge hakken snel van

kamer naar kamer. Tot drie keer toe wordt me ijs aangeboden. IJs? "We zijn zo trots op onze nieuwe ijsmachine, wil je echt niet proeven?" vraagt een medewerker. Maar net op het moment dat ik wil toehappen, wandelt Olcay binnen. Ze draagt een trenchcoat en hoge hakken, pakt een glas thee en gaat zitten. De drukte in de showroom, dat moet haar goed doen... "Nou en of. In vijf jaar tijd is er veel gebeurd in de modewereld. Consumenten zijn bewuster gaan kopen. Ook neemt hergebruik toe. Dat is op zich niet erg, er is natuurlijk al heel veel geproduceerd, maar het is niet goed voor de economie. Zelf heb ik er niet zoveel last van, ik ben maar een kleintje in vergelijking met de grote modenamen. En het bedrijf is jong, er is nog zoveel mogelijk. Binnenkort openen we een winkel in Doha, de hoofdstad van Qatar. Niet de eerste keus, dat was Dubai, maar de locatie is erg goed."

De landen aan wie je levert kunnen behoorlijk veeleisend zijn...

"Ja, het is best lastig om alle internationale eisen in een collectie te proppen. In het Midden-Oosten mag het niet te bloot, in Italië juist weer wel. Daarom vind ik het zo lekker om met de lijn Olcay Gulsen los te gaan. In die collectie, die ik samen run met zusje Dolshe, worden we niet gehinderd door restricties. Dat kan omdat we er geen grote winst op hoeven te draaien. Er zijn slechts zes winkels die het verkopen. Onder andere Beyoncé, Rihanna en Eva Longoria hebben het gedragen. Als ik met die lijn bezig ben, denk ik: o ja, dit is vrij zijn."

In het begin geloofden weinig mensen in je. Je bent vertrapt, verketterd, je kreeg veel slechte pers...

"Tja. Dat is waar. Ik snap de scepsis wel: ik was een van de velen. Maar ik ben er nog

'Relaties vind ik maar moeilijk. Maar het lijkt me heerlijk om samen met iemand te zijn'

steeds. Je moet kunnen incasseren als je met je kop boven het maaiveld uitsteekt. Ik deed alleen maar nog meer mijn best om het tegendeel te bewijzen. Toen dat lukte en ik succes kreeg, dacht ik: zó, nu jullie weer!"

Inmiddels run je een bedrijf met 100 mensen, 15 modewinkels in Nederland, België en Engeland en daarnaast zijn er tig verkooppunten in 24 landen!

"Het is altijd mijn droom geweest om een

groot internationaal merk neer te zetten. Ik wilde als kind al goed presteren, wilde goede rapportcijfers. En eigenlijk is dat niet veranderd. Ik heb altijd gehandeld vanuit mijn intuïtie. Wel heb ik door de jaren geleerd niet te eigenwijs te zijn en te luisteren naar de mensen om me heen. Ik was een ongeleid projectiel, wilde alles te snel. Nu moet ik wel professioneel zijn, omdat er zoveel mensen op de payroll staan. Daar voel ik me verantwoordelijk voor."

In het tv-programma *Werk aan de winkel* geef je tips aan ondernemers. Wat voor baas ben je zelf?

"Ik ben niet het type dat ver boven de mensen staat. Hier op het hoofdkantoor ben ik *one of the girls*. Er is geen verheerlijking van mijn persoon. Ik weet dat mensen een ander beeld bij mij hebben. Ze denken dat ik heel glamorous ben. Ze zien me op tv, in de kranten en bladen en lezen dat ik veel in het buitenland ben. Maar dat zijn geen plezierreises, het is hard werken. Ik loop echt niet de hele dag op hakken en ben ook niet alleen met mijn uiterlijk bezig. Zo was ik wel, maar ik was jong toen ik begon. Toen dacht ik dat het zo hoorde. In het begin zag je iedereen denken: daar heb je weer zo'n jong, vluchtig modemeisje. Ik heb echt moeten bewijzen dat ik er wél toe deed. Dat is gelukt. Als je niets neerzet, ben je zo weer weg."

Waar komt die fanatieke gedrevenheid bij jou vandaan?

"Ik ben altijd prestatiegericht geweest. Ik ben leergierig, heb honger naar kennis, een brede interesse en mensenkennis. Daarentegen ben ik impulsief en handel ik snel. Ik ben niet de beste, maar dat hoeft ook niet. Ik heb charisma. Daarbij omring ik me met sterke mensen van wie ik leer. Alleen dan kun je groeien."

Dat klinkt vastberaden en zelfverzekerd. Ben je dat ook?

"Ik zat lang in mijn jongemeisjesfase, maar ik vind mezelf nu volwassen. Mijn werk is geslaagd. Dat heeft me ook zelfverzekerder gemaakt. Ik heb ervaren dat je door kracht en discipline iets kunt bereiken. Laat je kracht maar zien. Hoe meer bagage je hebt, hoe rijker je wordt."

Geen last van faalangst?

"Heel erg zelfs. Vroeger vond ik dat een ramp, nu gebruik ik het juist omdat het me scherp houdt."

Je staat vaak in het middelpunt van de belangstelling. De ene keer vanwege relatie met Edgar Davids, inmiddels de andere keer vanwege pittige

bezigheid

"Met stip op 1: slapen. Heerlijk! Dat maakt mij een asociale reiziger. Ik slaap veel, wil niets. Het lijkt me heerlijk om drie maanden op reis te kunnen en me dan te verdiepen in het land en de cultuur. Ik lees veel zelfhulpboeken, en boeken van grote namen als Steve Jobs en zoals nu *De strijders van het licht* van Paul Coelho."

eten

"Ik hou van eten, maar vind het lastig om te zeggen wat ik het lekkerst vind. Ik twijfel tussen een hamburger of een broodje shoarma van Leeman in de Van Woustraat in Amsterdam. Daar rij ik voor om."

activiteit

"Werken, ik ben een workaholic en daar is niets mis mee. Ik vind mijn werk leuk."

HEKEL AAN

"Wachten. Echt, ik ben zo ongeduldig. Het kan me allemaal niet snel genoeg gaan. Mijn doel was om goed te worden in mijn vak. Maar soms loop ik als een kip zonder kop rond. Ik heb te weinig geduld, wil te snel."

uitspraken die je deed in *The ultimate shopper*. Kun je nog wel over straat?

"Ja hoor. Ik heb geen vervelende fans. Ik heb de roem zelf gecreëerd, dit hoort bij mijn baan. Om nu te zeggen dat ik er last van heb en het niet leuk vind, zou stom zijn. Ik krijg leuke reacties en vooral veel vragen, bijvoorbeeld over hoe je succesvol wordt. Laatst werd ik aangesproken door een vrouw in een rolstoel die van alles wilde doen en vroeg hoe ze dat kon aanpakken. Daar was ik zo van onder de indruk. Ze was ongeremd ondanks haar beperking en zo vol levenslust. Daar leer ik van."

Dit najaar komt er een boek uit over je leven. Waarom?

"Mijn leven leent zich toch voor een boek? Het wordt overigens een portret, geen roman. Tja, waarom... Er zijn gebeurtenissen waar ik niet mee kan omgaan. Persoonlijke barrières waarmee ik niet geconfronteerd

wil worden. In elk interview wordt me gevraagd naar mijn verleden (Olcay is opgegroeid in een ontwricht gezin. Ze is geboren in Waalwijk maar haar ouders zijn van Turks-Koerdische afkomst. Haar vader zou geestesziek zijn en vroeger werd op het gezin neergekeken – red.) en ik merkte dat ik daar niet mee kan omgaan. Op een gegeven moment ontstond het idee om alles op te schrijven en er een boek van te maken. Als een soort therapie. Ik heb geen relatie, relaties vind ik maar moeilijk. Ik vraag me vaak af waarom. Dat moet iets te maken hebben met vroeger, maar wat weet ik niet. Door het boek hoop ik dat in kaart te brengen. En dat gaat diep. Zo ben ik teruggegaan naar mijn ouderlijk huis. Dat was heel emotioneel."

Stoort het je dat je geen relatie hebt?

"Nou, het lijkt me heerlijk om met iemand samen te zijn. Dat je ervaringen kunt delen. Ik ben best eenzaam. Niet dat ik dat gevoel lang houd, want als ik zo'n moment heb, bel ik vriendinnen op en gaan we ergens een wijntje drinken."

Hoe zie jij je toekomst dan? Getrouwd, moeder, huismus?

"Nee, nee, absoluut niet. Ik zal altijd blijven werken. Ik hou van mijn onafhankelijkheid. Ik weet niet of kinderen bij mijn leven horen, maar een relatie, een partner om samen dingen mee te beleven, dat zou ik fijn vinden. Ik denk trouwens dat mijn *drive* de reden is dat ik geen relatie heb. Voorheen was ik altijd met werk bezig, nu probeer ik te minderen. Er zijn ook andere dingen in de wereld. Lang had ik daar de rust niet voor. Nu wel. Zo wil ik erg graag mijn huis inrichten, dat is nog steeds niet gebeurd. Ik wil dat zelf doen. Ik voel er niets voor om een beroemde stylist in de arm te nemen die dan her en der een fotolijstje neerzet. Ik baal al van het portret van mezelf dat er hangt. Dat heeft de huisbaas destijds opgehangen, hij dacht vast dat hij me daar een plezier mee deed. Maar dat portret is straks het eerste dat weggaat!" □

Meer antwoorden van Olcay Gulsen lezen?

Kijk op VROUW.nl/magazine